

[Pürschel.]

maa blive en Fortjeneste og ikke en Anke mere ud fra Udenrigsministerens Ræsonnement; men han kan maaske forklare, hvad Justitsministeren har ment, han er jo dygtig til at forklare, hvad andre „Ministre“ har ment.

Over for den højtærede Undervisningsminister kan jeg supplere Listen af fortjenstfulde Gerninger fra „Social-Demokraten“'s Side med en enkelt, der er typisk. Det var, da vi arbejdede paa den berømte „Lex Berning“, en Lov, der tilsigtede, at man kunde skride ind mod visse Sædelighedsforbrydere, en Lov, som jeg har Lov til at sige, at jeg gav Anledning til, idet jeg opfordrede den daværende Justitsminister til at skaffe denne Lovhjemmel. Medens jeg paa alle Maader arbejdede paa at støtte Ministeren i dette Arbejde, bragte „Social-Demokraten“ en Dag en Karikaturtegning af mig, hvorunder der stod (Latter) . . . Jeg forstaaer udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Jønson paa Forhaand er tilfreds, ingen vilde mistænke ham for andet. Det var altsaa en Karikaturtegning af mig, hvorunder der stod: Den lyssky Person — altsaa Sædelighedsforbryderen — siger: „Der gaar vores Fremtidshaab, det er den kommende Justitsminister“.

Altsaa, i det Øjeblik, hvor jeg hjælper „Social-Demokraten“'s Justitsminister med at gennemføre en Lov, fremstiller dette Blad mig som disse Sædelighedsforbryderes Fremtidshaab. Det kan kun være Udslag af en fuldkommen Begrebsforvirring, en fuldkommen sanseløs, pervers Trang til at injuriere, for noget fornuftigt Formaal kan det ikke have.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at han talte om, at visse Personer — og dermed sigtede han jo til det ærede Medlem Hr. Hasle og mig — havde søgt at latterliggøre og sabotere Politiets Undersøgelse. Maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at i Retning af at latterliggøre Politiets Undersøgelse behøver Ministeren ingen Assistance, thi det var gjort saa fuldkomment, som det kunde gøres. Og i Retning af at sabotere vil jeg gerne understrege, at en demokratisk Minister, der selv har gennemført Retsplejeloven, her fra Tingets Talerstol betegnede det, at et Vidne benytter sin lovhjemlede Ret til at sige: jeg ønsker kun at forklare i Retten, som Sabotage. Det er betegnende for, i hvilken Grad Retsbevidstheden gennemsyrrer Landets Justitsminister.

Jeg skal sige med Hensyn til hele det Lovkompleks, der foreligger her, at en meget

væsentlig Grund for mig til at være Modstander af det — det er jeg nemlig — er den, at jeg ikke har den Tillid til Landets Justitsminister, at han evner at gennemføre Forfølgelsen af Overtrædelser paa ligeleg Maade. Dette har vist sig gennem den Maade, hvorpaa Landets Justitsminister har hævdet Uniformsforbudsloven. Jeg har her et Brevkort, som jeg skal forære den højtærede Minister. Det viser paa den ene Halvdel konservative Stormtropper, paa den anden Halvdel Socialdemokratisk Ungdomsforbunds Medlemmer, de sidste afgjort mere uniformerede end de første og bærende et udpræget politisk Kamptegn. Og hvad var det, der var Formaalet med hele Uniformsforbudsloven? Det var dette, at man ikke vilde risikere, at de unge Mennesker ved at være uniformerede skulde kalde paa anderledes sindede og derved volde Uro.

Altsaa, ud fra Justitsministerens Formulering og Begrundelse af dette Lovforslag er den sidste Overtrædelse flagrant og klar. Men Ministeren kender den, og han har ikke ønsket at skride ind imod den, og derfor er han ikke værdig til den Tillid, at han har Evne — jeg betvivler ikke hans Vilje —, men at han har Evne til paa ligelig Maade at gennemføre en Untagelseslovgivning som den, der her er Tale om.

I Anledning af den Undersøgelse, der er indledet, og som fortrinsvis er rettet mod den konservative Rigsdagsgruppe, vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister: Har man afhørt det Udvalg, der er nedsat af Partiet Venstre, som jo ogsaa havde disse Lovforslag i Hænde, maa jeg formode? Og hvis det ikke er sket, hvem har saa standset det, hvorfor disse pludselige Standsninger, hvorfor denne besynderlige Gøren Forskel?

„Social-Demokraten“ er citeret i Dag, jeg skal ogsaa tillade mig at gøre det. Den nævner en Tiltale mod „Arbejderbladet“. Ingen vil mistænke mig for at have Sympati for Kommunisterne. (Latter). Naa ja, saa maa jeg sige: ingen normalt tænkende vil mistænke mig derfor. Her skrider man ind mod en Redaktør, og efter min Mening med god Grund; han har nemlig sagt, at Domstolene er ikke upartiske, men et Værktøj for den herskende Klasse og den siddende Regering; saadanne Udtalelser bør naturligvis ikke gaa upaa-talt hen. Men hvor besynderlig er ikke Baggrunden, naar man tænker paa, at Landets Statsminister i sin Tid sagde om Højesterets Dom i Kolindsund-Sagen, at det var en Klassedom! Det er Baggrunden